

Sygn. akt VI Ka 37/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Agnieszka Telega

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2021r.

sprawy E. O. ur. (...) w O.

c. A., M. z domu P.

oskarżonej z art. 212 § 1 kk i art. 216 § 1 kk i inne

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżyciela prywatnego i pełnomocnika oskarżyciela prywatnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 13 października 2020 r. sygn. akt II K 234/18

I. uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonej E. O. w części, tj. odnośnie czynu przypisanego oskarżonej w pkt. I części dyspozytywnej wyroku oraz czynu opisanego w pkt. 4 części wstępnej wyroku, co do którego umorzono postępowanie w pkt. III części dyspozytywnej wyroku i w tej części przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżyciela prywatnego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w sprawie w części, w której zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 37/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13 października 2020r., sygn. akt II K 234/18</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		-----	-----	-----	-----
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	-----	-----	-----	-----	-----
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	-----	-----	-----
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	-----	-----	-----
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1	<u>Zarzuty zawarte w apelacji pełnomocnika oskarżyciela prywatnego:</u>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a to uznanie, że czyn którego dopuściła się oskarżona 28.02.2017 r. w toku przesłuchania przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze w sprawie II K 1384/16 cechuje nieznaczny stopień społecznej szkodliwości, co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia i warunkowe umorzenie postępowania;</p>		
2	<p>obraza przepisów postępowania, a to art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, w sytuacji gdy wcześniej wszczęte postępowanie o ten sam czyn toczyło się w ramach tego samego postępowania karnego, w związku z czym Sąd powinien</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	ustalić ze czyny opisane w części wstępnej nr 1 i 4 stanowią jeden czyn co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania co do pkt 3 części wstępnej wyroku;		
3	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a to uznanie, że kwota 700 zł. orzeczona tytułem nawiązki na rzecz pokrzywdzonego jest adekwatna do krzywd wywołanych działaniem oskarżonej, w sytuacji gdy krzywda pokrzywdzonego wynikająca z działań oskarżonej jest dalece większa, na co wpływ ma w szczególności fakt, że oskarżona pomówienia wobec pokrzywdzonego kierowała nieustannie od 2014 r.i że	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	czyniła je mając świadomość że są one bezpodstawne;		
4	obraza przepisów postępowania, a to art. 628 pkt 1 w zw. z art. 629 k.p.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i zasądzenie na rzecz oskarżyciela prywatnego jedynie części z poniesionych przez niego i udowodnionych kosztów postępowania, co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
5	<u>Zarzuty zawarte w apelacji oskarżyciela prywatnego:</u> błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia polegający na wadliwym ustaleniu, że oskarżona zeznając jako świadek przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>sygn. akt II K 1384/16 a także w innych sprawach i okolicznościach dopuściła się czynu przestępnego jednakże stopień szkodliwości społecznej nie był znaczny;</p>		
6	<p>naruszenie art. 398 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie wniosku oskarżyciela prywatnego i niezastosowanie instytucji art. 216 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
7	<p>niezastosowanie art.12 k.k. mimo że oskarżona wielokrotnie w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dopuszczała się pomówień, zniesławienia i znieważenia J. M. o czym pokrzywdzony dowiadywał się podczas procedowania sprawy;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
8	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>	

	<p>podstawę zaskarżonego orzeczenia polegający na wadliwym ustaleniu, że wina i społeczna szkodliwość czynu cechuje się znikomym stopniem, co skutkowało bezpodstawnym umorzeniem postępowania, podczas gdy zarówno wina jak i społeczna szkodliwość czynu były znaczne, a postawa oskarżonej która wielokrotnie wygłaszała pomówienia wobec poszkodowanego oraz oświadczenia, że jest gotowa powtórzyć swoje zarzuty oraz że zrobi wszystko by dowieść że J. M. jest przestępcą, uzasadnia przypuszczenie że oskarżona ponownie dopuści się zarzucanych jej czynów;</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>9</p>	<p>naruszenie przepisu art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. poprzez jego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>	

	zastosowanie pomimo że nie zostały spełnione ku temu warunki;	# niezasadny	
10	naruszenie przepisu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez jego zastosowanie pomimo że nie zostały spełnione ku temu warunki;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
11	naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez nieuwzględnienie wniosków dowodowych i formalnych złożonych przez oskarżyciela prywatnego;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
12	naruszenie przepisu art. 628 k.p.k. poprzez zasądzenie tylko częściowo kosztów jakie poniósł poszkodowany w związku z procesem.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Ad 1

Wyrok warunkowo umarzający postępowanie o ten czyn, przypisany w pkt I części dyspozytywnej wyroku nie mógł się ostać, zważywszy na kilka okoliczności powodujących iż ocena społecznej szkodliwości tego czynu - która zdaniem Sądu Rejonowego nie jest znaczna - budzi wątpliwości. Argumentacja skarżącego zasadna była jednak tylko w części. Wskazać należy na powszechny w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że nie stanowią pomówienia wypowiedzi związane z wykonywaniem obowiązków prawnych, np. zeznania świadka (zob.np.wyr.SN z 18.12.2000 r. IV KKN 331/00). Powyższego Sąd

I instancji w niniejszej sprawie zupełnie nie dostrzegł i nie ocenił. Przeszłość zachowanie oskarżonej miało jednak polegać także na przedstawieniu zniesławiających pokrzywdzonego dokumentów, przy czym Sąd Rejonowy nie argumentował w pisemnym uzasadnieniu szczegółowo jakie to były dokumenty i dlaczego treści w nich zawarte stanowiły pomówienie. Przyjmując winę oskarżonej Sąd Rejonowy w ogóle nie ocenił jej stopnia, który wszak także dla warunkowego umorzenia postępowania nie powinien być znaczny. Skarżący pełnomocnik akcentuje w apelacji szczególne nasilenie zlej woli oskarżonej, jej uporczywość i zaciętość oraz znaczne szkody wyrządzone pomówieniami

oskarżonej. W tym kontekście wskazać należy że prawidłowa ocena powyższych przesłanek będzie możliwa w przypadku całościowej, kompleksowej oceny działania oskarżonej, w tym także zarzucanego w pkt. 4 części wstępnej wyroku, co do którego czynu nastąpiło niezasadne umorzenie postępowania w pkt. III części dyspozytywnej.

Ad.2

Zarzut zasadny, uwypuklający niefrasobliwość Sądu I instancji w rozstrzygnięciu niniejszej sprawy. Istotnie działania oskarżonej opisane w pkt I części dyspozytywnej i w pkt. 4 części wstępnej dotyczące zachowania w trakcie procedowania w sprawie II K 1384/16, należałoby

rozpatrywać w kontekście jednego czynu, być może przy przyjęciu konstrukcji prawnej z art. 12 § 1 k.k. przy czym warunkiem jest sprecyzowanie czasu kiedy zachowania te miały miejsce. W akcie oskarżenia wskazano, że czyn przypisany w pkt I części dyspozytywnej miał miejsce 28 lutego 2017 r., podczas gdy w zaskarżonym wyroku przyjęto że było to 28 lutego 2018 r., czyn z pkt. 4 części wstępnej miał zaś trwać „w dalszym ciągu”. Zważywszy na powyższe błędna była ocena Sądu I instancji, że są to dwa czyny „tożsame” i umorzenie postępowania o drugi z nich z powodu powagi rzeczy osądzonej z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Ad.3

Zarzut przedwczesny ze względu na

<p>konieczność wydania wyroku kasatoryjnego w wyżej wskazanej części.</p>	
<p>Ad.4</p> <p>Zarzut przedwczesny ze względu na konieczność wydania wyroku kasatoryjnego w wyżej wskazanej części.</p>	
<p>Ad.5</p> <p>Zarzut częściowo zasadny, argumentacja jak w pkt. Ad.1.</p>	
<p>Ad.6</p> <p>Zarzut niezasadny, wręcz niezrozumiały czyn przypisany w pkt. I części wstępnej kwalifikowany był m.in. z art. 216 k.k.</p>	
<p>Ad.7</p> <p>Zarzut częściowo zasadny, argumentacja jak w pkt Ad.2.</p>	
<p>Ad.8</p>	

Zarzut niezasadny, sformułowany nieczytelnie, nie wiadomo do którego z zarzucanych czynów się odnosi. Postępowanie o żaden z czynów nie zostało umorzone z powodu znikomego stopnia społecznej szkodliwości tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.

Ad.9

Zarzut niezasadny. Czyn z pkt 2 części wstępnej miał zostać popełniony w dniu 24 września 2014 r., akt oskarżenia o ten czyn oskarżyciel prywatny wniósł 6 maja 2018 r. Zgodnie z art. 101 § 2 k.k. karalność przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego ustaje z upływem roku od czasu gdy pokrzywdzony dowiedział się o osobie sprawcy,

nie później
jednak niż z
upływem 3 lat
od jego
popelnienia.
Obydwa te
terminy zostały
w niniejszej
sprawie
przekroczone,
nie znajduje
w tej sytuacji
zastosowania
instytucja
przedłużenia
przedawnienia
karalności z
art. 102 k.k.
Podnoszona
przez skarżącego
w uzasadnieniu
apelacji
okoliczność
wcześniejszego
wszczęcia i
prowadzenia
wobec
oskarżonej
postępowania
publicznoskargowego
o składanie
fałszywych
zeznań nie ma
znaczenia w
niniejszej
kwestii, było
to postępowanie
o inny czyn,
o odmiennych
znamionach. Nie
mają także
znaczenia
uregulowania
związane z
przedłużeniem
terminów
przedawnień
karalności w
związku z
pandemią

<p>Covid-19, dotyczyły one 2020 r. Umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. było zasadne.</p>	
<p>Ad.10</p> <p>Zarzut zasadny, argumentacja jak w pkt Ad.2</p>	
<p>Ad.11</p> <p>Zarzut niezasadny, nieuwzględnienie wniosków dowodowych i formalnych nie może być traktowane jako naruszenie prawa materialnego, pomijając powyższe skarżący nie sprecyzował o jakie wnioski dowodowe i formalne chodzi.</p>	
<p>Ad.12</p> <p>Zarzut przedwczesny ze względu na konieczność wydania wyroku kasatoryjnego w wyżej wskazanej części.</p>	
<p>Wniosek</p>	

<p>1. uchylene zaskarzonego wyroku w calosci i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sadowi Rejonowemu w Jeleniej Górze (apelacja pełnomocnika oskarzyciela prywatnego)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>2. zmiana wyroku poprzez „surowszą ocene czynow oskarzonym apelacja oskarzyciela prywatnego)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>3. uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania (apelacja oskarzyciela prywatnego).</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ad.1 Wniosek zasadny w części, tj. odnośnie</p>		

czynów:
przypisanego w
pkt I części
dyspozytywnej
zaskarżonego
wyroku oraz
opisanego w
pkt. 4 części
wstępnej wyroku
co do którego
umorzono
postępowanie w
pkt. III części
dyspozytywnej
wyroku.
Przesądza o
powyższym
argumentacja
przedstawiona
podczas
omawiania
poszczególnych
zarzutów
apelacji.

Ad.2

Wniosek
niezasadny,
konieczne było
wydanie w części
wyroku
kasatoryjnego o
czym wskazano
w pkt Ad.1, w
pozostalej części
zaś utrzymanie
wyroku w mocy.

Ad.3

Wniosek
częściowo
zasadny,
argumentacja
jak w pkt. Ad.1

**PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwiążle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

ROZSTRZYGNIĘCIE

**SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**5.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

1.

Przedmiot
utrzymania w
mocy

**Wyrok
utrzymany w
mocy w części
tj. odnośnie
rozstrzygnięć
z pkt II
i IV części
dyspozytywnej.**

Zwiążle o
powodach
utrzymania w
mocy

Umorzenie
postępowania na

podstawie art. 17
§ 1 pkt 6 k.p.k.
w pkt II części
dyspozytywnej o
czyn z pkt 2
części wstępnej
było
prawidłowe, o
czym była mowa
powyżej w pkt
Ad.9. Co się
tyczy
uniewinnienia
oskarżonej w
pkt. IV części
dyspozytywnej
(czyn opisany
w pkt 3 części
wstępnej), to ta
część wyroku nie
została
zaskarżona
przez
pełnomocnika
oskarżyciela
prywatnego co
jednoznacznie
wynika z
początkowej
części apelacji i
treści zarzutów
(choć sprzeczne
z tym wydaje się
wnioskowanie o
uchylenie
zaskarżonego
wyroku w
całości). W
osobiście
sporządzonej
apelacji
oskarżyciel
prywatny nie
przedstawił
przekonywujących
argumentów
przemawiających
przeciwko
uniewinnieniu
oskarżonej w tej

<p>części. Słuszne jest stanowisko Sądu I instancji że ten czyn nie został wystarczająco sprecyzowany w akcie oskarżenia a jego opis zawierał braki odnośnie ustawowych znamion zarzucanego przestępstwa.</p>			
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>-----</p>	<p>-----</p>		
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>	<p>-----</p>	<p># art. 439 k.p.k.</p>	<p>-----</p>

Związłe o powodach uchylenia			
-----	-----		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Związłe o powodach uchylenia			
<p>Zaskarżony wyrok uchylony na tej podstawie w części tj. odnośnie czynu przypisanego w pkt I części dyspozytywnej. Zważywszy na całą argumentację przedstawioną powyżej zachodzi konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości odnośnie tego czynu.</p> <p>Uchylenie wyroku ,co oczywiste , dotyczy także pkt V (orzeczenie o nawiązce) i pkt VI (rozstrzygnięcie</p>			

o kosztach procesu) części dyspozytywnej.			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
Zaskarżony wyrok uchylony na tej podstawie w części tj. odnośnie czynu opisanego w pkt. 4 części wstępnej wyroku co do którego umorzono postępowanie w pkt. III części dyspozytywnej. Zasada ne peius nie pozwalała na wydanie w tej części wyroku skazującego, ponadto to rozstrzygnięcie			

Sądu Okręgowego jest ściśle powiązane z uchYLENIEM wyroku odnośnie czynu przypisanego w pkt I części dyspozytywnej, o czym była mowa powyżej.

**5.3.2.
Zapatrywania
prawne i
wskazania co
do dalszego
postępowania**

Sąd Rejonowy przeprowadzi ponownie postępowanie w całości, w zakresie w jakim wyrok został uchylony, w tym rozpozna wszystkie wnioski dowodowe stron. Następnie Sąd ten oceni czy i w jakim zakresie zostały wyczerpane zachowaniem oskarżonej ustawowe znamiona czynu z art. 212 § 1 k.k. względnie z art. 216 k.k., czy jest to jeden czyn w rozumieniu art. 12 § 1 k.k., jaki jest stopień winy oskarżonej i stopień

<p>społecznej szkodliwości czynu i ewentualnie jaką należy wymierzyć oskarżonej karę i jakie orzec środki karne. Swoje ostateczne rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy zawrze w wyroku który prawidłowo uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k.</p>		
<p>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III</p>	<p>Na podstawie art. 624 § 2 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy uznając że przemawiają za tym względy słuszności</p>	

	zwolnił oskarżyciela prywatnego J. M. od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie w części w której zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela prywatnego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w części dotyczącej pkt I, III, V i VI	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel prywatny	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w całości	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana